

Ανώγεια: Μνημόσυνο για τα θύματα της σιδηροδρομικής τραγωδίας των Τεμπών

/ [Επικαιρότητα](#)

Μνημόσυνο για τα θύματα της **σιδηροδρομικής τραγωδίας των Τεμπών** τελέστηκε σήμερα σε βαρύ κλίμα στην ενορία του Αγίου Γεωργίου στα Ανώγεια. Το μνημόσυνο πραγματοποίησε το Εργαστήρι Γνώσης Ιστορίας και Πολιτισμού και η ΑΝΩΓΗ, υπέρ αναπαύσεως των 57 θυμάτων.

Ο ιεροψάλτης και καλλιτέχνης Βασίλης Δραμουντάνης τραγούδησε με το μαντολίνο του μαντινάδες στη μνήμη των αδικοχαμένων.

Μιλώντας στο ΑΠΕ ΜΠΕ για την τραγωδία που συγκλόνισε τη χώρα ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Ανδρέας Κεφαλογιάννης** είπε απευθυνόμενος στους Ανωγειανούς:

«... Στεκόμαστε σήμερα αμήχανοι, θρηνούντες νοερά, αμήχανοι στην πραγματικότητα και με δυσχέρεια στις σκέψεις μας, για το χαμό τόσων αθώων ανθρώπων, για τον αποχωρισμό τους από τα νιάτα, τη ζωή, τα όνειρα, την αλήθεια τους, τους γονείς τους και τα παιδιά τους. Εκείνο το βράδυ που πληροφορηθήκαμε την τραγική είδηση, της τραγωδίας στα **Τέμπη**, συνειδητοποιήσαμε πόσο λεπτή είναι η κλωστή πάνω στην οποία κινούμαστε όλοι μας, πόσο ανατριχιαστικά λεπτή αυτή η κλωστή που μπορεί να οδηγήσει τα μέλη μιας **οικογένειας** στον αιώνιο, γήινα, χωρισμό.

Εκείνο το βράδυ αναλογιστήκαμε όλοι μας, πόσο σημαντικό είναι να προλαβαίνουμε στη διάρκεια αυτής της ζωής να λέμε τα συναισθήματά μας, να γνωστοποιούμε το νοιάξιμο μας και **να καταθέτουμε την αγάπη μας σε όλους εκείνους που βρίσκονται δίπλα μας και γύρω μας**. Εκείνο το βράδυ, πιάσαμε από τα μαλλιά την αυτοκριτική, για όλα όσα μπορεί να γνωρίζαμε αλλά δεν μιλήσαμε, για όσα έχουμε βιώσει διακρίνοντας λάθη και παραλείψεις αλλά δεν μιλήσαμε, για όσα, κάτι είχαμε μάθει αλλά δεν του δώσαμε σημασία.

Για όλα όσα δηλαδή, μία κουβέντα από τον καθένα μας θα μπορούσε να είχε γίνει κραυγή για την ανάδειξη διαχρονικών λαθών που κοστίζουν εν τέλει ανθρώπινες ζωές. Η μοιραία **αμαξοστοιχία** συνέθλιψε εκείνο το βράδυ, κάθε αίσθημα ασφάλειας που ανοήτως διατηρούσαμε τόσα και τόσα χρόνια, επαναπαυμένοι όλοι μας σε μία νιρβάνα, απόρροια υλισμού και απομάκρυνσης από το Θεό και Χριστό μας.

Επαναπαυμένοι, μακριά από κάθε διάλογο που επιβάλλει να διατηρεί κάθε κοινωνία, μακριά από τον προβληματισμό για το εάν και κατά πόσο λειτουργούν σωστά οι δομές, οι φορείς, οι υπηρεσίες, τα αντανakλαστικά και οι υποχρεώσεις μιας ευνομούμενης κοινωνίας και πολιτείας. Εκείνο το βράδυ ξεσηκώθηκε ταυτόχρονα μέσα μας η ιερή πρεπιά μας, το χρέος και η ευθύνη, να είμαστε όχι Κρητικοί, όχι αδέρφια, όχι γονείς, όχι πολίτες αλλά να είμαστε πάνω και πέρα άνθρωποι.

Με ότι αυτό σημαίνει για τον αγώνα που πρέπει να δώσουμε ώστε να επανεκτιμήσουμε και να κάνουμε όλα εκείνα που απαιτούνται για να επανεκκινηθεί η ορθή λογική, η υπεύθυνη, η ασφαλής λειτουργία της πολιτείας μας. Δε διορθώνονται με φυλακίσεις, διατάγματα, νόμους, δικαστήρια και ελέγχους τα τραγικά λάθη δεκαετιών, ο **θρήνος**, ο **πόνος**, η τραγωδίες, μα κυρίως οι αποχωρισμοί των λατρευτών μας. Για να έχουμε τη δέουσα τροχοδρόμηση σε ασφαλείς γραμμές στην κοινωνία και στην πολιτεία μας, οφείλουμε να είμαστε κριτικοί, με γιώτα, να έχουμε δηλαδή **την κρίση που επιβάλλει η ανθρωπιά μας**.

Οφείλουμε να είμαστε υπεύθυνοι και απαιτητικοί προς όλους όσους αποφασίζουν, δράττουν, λειτουργούν οργανωτικά και συντονίζουν τα της ζωής μας και των παιδιών μας. Εμείς με τη στάση μας και την τιμιότητα μας θα αναδείξουμε πως οι πολίτες έχουν καθήκον στο να υποχρεώσουν τους υπεύθυνους να κάνουν τα πάντα με πίστη και ιερότητα στο κάθε καθήκον τους.

«Αδέρφια μου»

Κάθε δική μας εκκρεμότητα στην υποχρέωση μας αυτή, θα είναι ακόμη ένα λιθαράκι για να χτιστεί ακόμη ένα μαζικός τάφος. Στη μνήμη και στις ψυχές των αδικοχαμένων παιδιών και συνανθρώπων μας, εμείς υποσχόμαστε το πιο ιερό μνημόσυνο. Που δεν είναι άλλο από το να επιταχύνουμε κάθε βήμα μας προς την κατεύθυνση να δημιουργηθούν γερές, στιβαρές, ανθρώπινες και πανάξιες βάσεις στην κοινωνία μας στην πολιτεία μας στην πατρίδα μας. Ακούμε συνέχεια για το ότι, θα διορθώσουμε τα πάντα. Λόγια από χείλη υπευθύνων.

Εμείς χρειαζόμαστε υπόσχεση, όρκο και τίμιες κουβέντες για το ότι δε θα θρηνήσουμε άλλα παιδιά, άλλους συνανθρώπους μας, άδικα, άδικα, άδικα και εν τέλει τόσο άτιμα. Σας υποσχόμαστε αδέρφια μου, παιδιά μου, γιοι και κόρες μας, **ότι από εδώ τα ορεινά Ανώγεια, από την κορφή του Ψηλορείτη θα στέλνουμε στους αιώνες των αιώνων το μήνυμα συνεργασίας μεταξύ τίμιων και συνεπών πολιτών με τίμιους όμως και συνεπείς υπεύθυνους των ζώων μας.** Αν αυτό το μήνυμα δεν εισακουσθεί, εμείς οι ίδιοι οι απλοί άνθρωποι, θα χτυπήσουμε γερά με πάταγο τα πόδια μας στη γη για να γκρεμιστούν τα ανορθόδοξα και βλαβερά που στιγματίζουν τις ζωές μας».

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ